

Akiknek sokat köszönhetünk

(vers)

Magyarokizsa, te áldott alföldi város!
Otthont és meleget adsz, mint egy puha vánkos.
Erőt és indítást annak, ki innen elvágynak,
s hazahúzó szeretetet, kinek ez hiányzik.

Sokan sokat tettek érted,
bár te ezt nem kérted.
Rímfaragók, művészek,
orvosok, papok és nyelvészek.

S megannyi ember, ki megőrizte neved,
hogy az utókor se feledjen el téged,
megmaradj papíron, kőben, zenében,
a léleknek, elmének és szívnek erényében.

Mi mindannyian, kik itt élünk,
veled lélegzünk és téged építünk,
hogy szebb legyen és jobb, mint egykor.
Lám, mit is mutat a jelenkor?

Remélem azt, hogy megérted, merre tartunk,
az útkeresés alatt is lesznek erős várunk,
ahová jó hazajönni, megnyugodni,
majd ezután alkotva tenni, építeni.

Légy mellettünk, ha új utakat próbálunk,
ne haragudj, ha néha elkószálunk.
Meglásd hozzád visszatérünk,
s újra köszöntünk drága lakóhelyünk.

Lázár Bálint, 7. c osztály
Magyartanár: Rice Gizella
Jovan Jovanović Zmaj Általános Iskola, Magyarokizsa